

Predica de la Krefeld

Vineri, 30 martie 2018, ora 19³⁰

Fr. Frank

Bine ați venit! Bun venit călduros tuturor celor ce ați venit pentru adunările din acest sfârșit de săptămână! Urăm tuturor binecuvântarea lui Dumnezeu din bogăția harului Său. Laude și mulțumiri Domnului că de fiecare dată putem veni în acest loc pentru a-I aduce cinstea. Toți cunoaștem ce spune psalmistul în Ps. 133: „*Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună*”. Cred că am voie să spun că nu este niciun loc mai potrivit pe pământ ca locul pe care Dumnezeu ni l-a dat pentru ca, împreună, să-I mulțumim Domnului nostru, să-L laudăm și să-I slăvim Numele. Fie ca El să vă binecuvânteze pe fiecare în parte, pe mici, mari, tineri, bătrâni. Noi recunoaștem că întreaga lume serbează cumva această zi pe care ei o numesc într-un anume fel. Dar noi vrem să serbăm această zi, aducându-I slavă și cinste Domnului nostru pentru că El S-a dat pentru noi. Îi aducem laudă și mulțumire. Înainte ca fratele Erick Schmidt să cânte cântările și apoi să citească un Cuvânt vrem să ne rugăm. Ne ridicăm pentru a-I lăuda Numele.

Tată ceresc, Îți aducem mulțumire și închinare pentru harul și credincioșia Ta, pentru privilegiul de a fi și astăzi în acest loc. Tu vezi împrejurările și cunoști motivul. Dăruiește-ne har ca din adâncul inimii noastre să-Ți aducem mulțumire pentru lucrarea isprăvită. Binecuvântează poporul care Ți se închină acum. Amin.

Textul principal care a fost citit este Is. 53 la începutul căruia este deja scris: „*Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?*”. Puternic! Pentru noi este puternic fiecare verset care ne descrie ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei pentru noi, fie că este Is. 53, fie Ps. 22. Iar noi suntem mulțumitori din toată inima că putem crede așa cum zice Scriptura.

Noi ne bucurăm de toți frații și cu toți frații. Suntem mulțumitori din toată inima că suntem în acest loc ca să trăim și să auzim ceea ce Domnul face în timpul nostru. Cred că fiecare cuvânt, fiecare cântare și tot ceea ce am auzit ne-a mers deja la inimă. Noi putem spune că am primit trecere înaintea lui Dumnezeu. Cu adevărat este îndurarea și mila lui Dumnezeu că am recunoscut timpul, ceasul și Adevărul. Când am citit Is. 53 m-am gândit la Ioan 18, unde este scris că Domnul stătea înaintea lui Pilat. *„Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu”* (Ioan 18:37). Pilat n-a avut nicio intrare la aceasta. Dar Domnul ne-a dăruit har ca să primim intrare. Adevărul ne călăuzește mereu la Cuvântul lui Dumnezeu, ne adună împreună, ne ține împreună, este harul lui Dumnezeu că putem recunoaște Adevărul și Duhul Lui ne călăuzește mereu la Cuvântul lui Dumnezeu. Acest lucru ne-a devenit mare.

Cred că în acest sfârșit de săptămână Cuvântul Său va fi descoperit în mijlocul nostru, contăm că Domnul va intra în dreptul Său. Fie ca răsplata Golgotei și tot ceea ce a răscumpărat pentru noi, să fie descoperit în mijlocul nostru, în Biserica Lui, spre cinstea Numelui Său. Amin.

Frați și surori, este minunat. Pentru noi nu este teorie, ci este realitate divină. Dacă Pavel dă mărturie și scrie în Gal. 2:20: *„Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”*, atunci, sinceri și cinștiți, trebuie să ne punem această întrebare: *A devenit acest Cuvânt realitate în tine și în mine, așa cum este scris aici? Acum doresc să citesc două, trei versete. Primul verset este din Evrei 10 unde este vorba de Domnul și Răscumpărătorul nostru iubit.*

Evrei 10:5-6: *„De aceea, când intră în lume (Ps. 40:7-9), El zice: «Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos; ci Mi-ai pregătit un trup; n-ai primit nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat»”*.

Mai întâi a venit prorocia și după aceea a avut loc realitatea: *„Atunci am zis: «Iată-Mă (în sulul Cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!»”* (vers. 6). El a venit să facă voia lui Dumnezeu. Iar voia lui Dumnezeu este ca toți oamenii să fie mântuiți,

salvați și să primească oferta harului lui Dumnezeu. Dar nu toți o primesc. Dar ceea ce a făcut Domnul rămâne valabil.

Evrei 10:9: „*apoi zice: «Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule.» El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc (,ca valabilă” – lb. germ.) pe a doua”*.

Toate jertfele, prinoasele, arderile de tot din Vechiul Testament și-au avut locul lor, au acoperit păcatele, dar nu le-au iertat. Prin aceste jertfe încă nu era posibilă nicio împăcare cu Dumnezeu, pentru că sângele animalelor nu avea viață veșnică în el. Domnul nostru Și-a vărsat Sângele Său divin. El n-a găsit nicio plăcere în jertfe de animale și arderi de tot. Astfel că El a desființat pe cele dintâi, ca să pună în loc ca valabile pe celelalte care au venit după aceea, până la sfârșitul timpului harului.

Scumpi frați și surori, lucrul important este: „*Iată-Mă, am venit să fac voia Ta, Dumnezeule!*”.

Ce a făcut Domnul și Răscumpărătorul nostru? Ce a spus El în Ghetsimani? „*Nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu. Facă-se nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu. Facă-se nu voia Mea, ci voia Ta*”.

Dragi frați și surori, și noi trebuie să ajungem în această stare ca noi să punem voia noastră în voia lui Dumnezeu și din inimă să putem spune: „Nu cum voiesc eu, ci așa cum voiești Tu”. *Primul lucru care trebuie să se întâmple este ca noi să permitem ca voia noastră să fie desființată*, lăsând să fie valabilă a doua, adică voia Lui. Nu se pot întâmpla ambele deodată, voia noastră concomitent cu voia Lui.

Pe lângă acest gând mai aparține Evrei 2:11: „*Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul* (,sunt din același Tată” – lb. germ.). *De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească «frați»*”. Citim și vers. 12: „*când El zice: «Voi vesti Numele Tău fraților Mei...»*”. Nu tuturor. *Ci «Voi vesti Numele Tău fraților Mei...»*.

Toți aceia care au fost zămislîți prin Duhul, care au acceptat și primit noua viață divină Îl au pe Dumnezeu ca Tată. Zămislirea este un act, iar rezultatul unei zămisliri este nașterea. Iar apoi, ceea ce a fost zămislit iese la viață, în mod vizibil, ca o creație. Așa este în domeniul natural și tot așa se petrece în domeniul spiritual. Dacă noi suntem născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu, atunci mai înainte trebuie să

fi avut loc zămislirea pentru ca viața divină să fie descoperită prin har. Este puternic acest gând.

Scumpi frați și surori, este puternic ceea ce este scris în Ps. 22:22: „*Voi vesti („Voi descoperi” – lb. germ.) Numele Tău fraților mei*”. Apoi putem merge la Ioan 20:17: „*Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru*”. Născut din Dumnezeu. Același Duh Sfânt care a umbrit-o pe Maria este același Duh Sfânt care a fost turnat asupra Bisericii, în ziua Cincizecimii, este același Duh Sfânt care și astăzi mai este lucrător. „Eu voi vesti, voi descoperi Numele Tău fraților Mei”.

Prin har, putem spune cu o siguranță deplină: dacă Domnul Dumnezeu nostru ni S-a putut descoperi în felul acesta astfel că noi am primit descoperit Numele Său sfânt, prin har, atunci ceva divin trebuie să se fi întâmplat în tine. Pentru că numai lucrurile divine ne pot lega cu Dumnezeu. De pildă, dacă vorbim despre Nume, celorlalți nu le spune nimic. Ei trec pe lângă aceasta. Ceea ce pentru tine și pentru mine înseamnă totul și ne este prețios pentru ceilalți nu înseamnă nimic. Ei se gândesc: „Ah! Aceștia urmează pe un bărbat oarecare”. Nu, nu este așa. Noi îl urmăm pe Domnul nostru.

Permiteți-mi să mai citesc un Cuvânt prețios din 2 Cor. 5 pe care îl cunoaștem foarte bine. Citim din 2 Cor. 5:14-15: „*Căci dragostea lui Hristos ne strânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit...*”.

Am fost răstigniți împreună cu Hristos, am murit împreună cu El, am fost îngropați împreună cu El și tot împreună cu El am fost înviați la o viață nouă. Scumpi frați și surori, fie ca în acest sfârșit de săptămână să se întâmple lucruri puternice prin lucrarea Duhului Sfânt în gloata răscumpărată prin Sânge. Noi suntem convinși că Domnul Dumnezeu Își va aduce la încheiere lucrarea Lui, în timpul nostru.

Apoi vers. 15: „*Și El a murit pentru toți („De aceea a murit El pentru toți” – lb. germ.), pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei*”. Ce spuneți voi la aceste cuvinte? Ce spuneți voi de aceste cuvinte?

De aceea a murit El pentru toți, pentru ca toți aceia pentru care El a murit, să moară împreună cu El și niciunul să nu-și mai trăiască viața lui, niciunul să nu-și mai impună și să trăiască voia lui proprie

după capul lui. Ci din inimă, fiecare să poată spune: „*Facă-se nu voia mea, ci voia Ta*”. Citim încă o dată aceste două versete în legătură, iar apoi vers. 19 și 20.

2 Cor. 5:14-15: „*Căci dragostea lui Hristos ne strânge* („*Căci dragostea lui Hristos ne constrânge, ne presează*” – lb. germ. trad. Elberfelder; lb. engl. King James)”. Dragostea lui Hristos ne împinge. Ce te împinge pe tine? Ce mă împinge pe mine? Să propovăduim ceea ce s-a petrecut conform Is. 53. Putem citi ceea ce s-a întâmplat, în Marcu, Matei, în Luca și în Ioan. Aici citim: „*Căci dragostea lui Hristos ne constrânge, ne împinge*”. Așadar pentru că suntem călăuziți de convingerea: dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Tu ai murit împreună cu Hristos, eul tău a murit. Pentru ca să se poată împlini Cuvântul, vers. 15: „*De aceea a murit El pentru toți*”. Nu cu un alt scop sau motiv. Ci pentru ca personalitatea noastră să fie desființată, eul nostru să fie dat morții. Așa este scris aici: „*De aceea a murit El pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei*”.

Fie ca acest Cuvânt de la scaunul harului să ne fi fost trimis nouă, pentru ca noi să-l trăim astăzi în această seară. Nu doar să-l fi auzit, apoi să cercetăm și să spunem: „Da, așa este scris”. Ci să ne fie descoperit și exact așa să-l trăim noi toți prin har.

Citim 2 Cor. 15:19: „*Că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări*”. Ne-a încredințat Cuvântul împăcării. Vers. 20: „*Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos*”. Noi nu vorbim în numele nostru. Ci suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos. Și apoi ce zicem, ce vestim noi? Citim încă o dată întregul vers. 20: „*Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!* („Lăsați-vă împăcați cu Dumnezeu” – lb. germ.)”.

Ce să mai zicem noi ca trimiși ai Lui? Noi ca trimiși ai Lui putem vesti Cuvântul Lui, dăm mai departe ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea Golgotei, vestim iertarea deplină. Scrisoarea care ne învinuia a fost ruptă. Domnul a luat asupra Lui tot ceea ce ni s-a

întâmplat, tot ceea ce a trebuit să trăim sau am trăit împreună cu alții, tot ceea ce n-a putut fi confirmat înaintea lui Dumnezeu. Domnul a luat asupra Lui toate păcatele noastre, întreaga noastră vină, întregul blestem a fost pus asupra Lui. Pedepsa a căzut asupra Lui pentru ca noi să avem pace, ca să găsim pacea cu Dumnezeu.

Astăzi este vinerea mare. Întreaga lume creștină sărbătorește această zi. Noi nu sărbătorim această zi. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu că răstignirea a avut loc, Îi mulțumim lui Dumnezeu că iertarea și împăcarea au avut loc și Îi mulțumim lui Dumnezeu că noi personal le-am trăit. De asemenea și în această seară, personal avem voie să le trăim. Astăzi am auzit aceste cuvinte și mai ales Is. 53. Această traducere spune: „*prin rănilor Lui suntem tămăduiți*”. El a fost bătut cu o așa cruzime că trupul Lui a fost brăzdat de răni adânci (Ps. 129:3); toate acestea s-au întâmplat din cauza ta și din cauza mea. Domnul nostru a trecut prin toate ocările și batjocurile și a mers la cruce. Mai înainte L-au bătut și L-au batjocorit, zicând: „*Hristoase, prorocește-ne cine Te-a lovit?*”. Apoi L-au batjocorit pe cruce.

Scumpul nostru Răscumpărător a luat asupra Lui tot ceea ce trebuia să te lovească pe tine și pe mine. Noi suntem pregătiți să purtăm ocară lui Hristos. Orice ni s-ar întâmpla, haideți să ținem tare că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat, că răscumpărarea a avut loc și răscumpărarea trebuie să devină realitate în noi și cu noi toți. Și în această seară poate deveni o realitate. Noi o aducem așa înaintea lui Dumnezeu. Ne rugăm îndeosebi pentru tineri și pentru toți care încă n-au siguranța mântuirii, care încă nu și-au dedicat viața lor Domnului, care încă nu sunt conștienți că au nevoie de iertarea și împăcarea lor cu Dumnezeu. O mai spun o dată. Scumpi frați și surori, toți care încă națiți au avut aceste trăiri cu Dumnezeu, astăzi aveți posibilitatea creată.

Harul că noi recunoaștem făgăduințele pentru acest timp, harul că noi am primit cadou de la Dumnezeu descoperirea numelui, care este mai presus de orice nume, este o dovadă directă că am primit trecere înaintea lui Dumnezeu. O spun și o accentuez încă o dată. Dacă în Ps. 22:22 este scris ca profeție: „*Voi descoperi Numele Tău fraților mei*”, atunci, este ceva puternic. Același Dumnezeu a devenit Tatăl nostru. Iar noi avem voie să-I aducem slava și cinstea Răscumpărătorului nostru.

Fie ca această zi de vineri să fie o zi a împăcării, a iertării, o zi pe care Domnul a făcut-o pentru noi, așa cum este scris în Ioan 19:30: „*S-a isprăvit!*”. Acestea au fost ultimele cuvinte ale Domnului și Răscumpărătorului nostru pe cruce: „*S-a isprăvit!*”. Noi Îi mulțumim Dumnezeuului nostru pentru răscumpărare. Fie ca toți care încă n-au primit-o, s-o accepte și s-o primească astăzi. Fie ca astăzi să devină o realitate. „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul și puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul și Răscumpărătorul nostru, în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Amin.

Haideți să ne ridicăm și dacă cineva este îndemnat să vină în față atunci veniți și noi ne vom ruga împreună cu voi. Pe toți tinerii îi invit direct, din toată inima. Veniți, veniți în timp ce cântăm cântarea „Așa cum sunt”. Îi mulțumim Domnului. Este dovada în mijlocul nostru, că toți au venit la El, că toți au găsit, acceptat și primit iertarea, împăcarea, harul și mântuirea. Prin har, noi avem voie să fim gloata răscumpărată prin Sânge care este hotărâtă să sărbătorească nunta Mielului. Noi credem că Răscumpărătorul nostru a fost Mielul lui Dumnezeu care a purtat păcatele lumii, păcatele tale și păcatele mele. El le-a purtat și le-a pironit pe cruce.

Iubite Domn, în această zi, în mod conștient Îți mulțumim într-un mod deosebit pentru ceea ce ai făcut pentru noi pe crucea Golgotei. Tu Ți-ai vărsat Sângele Tău sfânt, Sângele noului legământ. Tu ai desființat pe cele dintâi și ai pus ca valabil Noul Legământ. Nu prin jertfe de animale, jertfe de mâncare și arderi de tot, nu sângele țapilor și taurilor. Ci Sângele scump al Mielului lui Dumnezeu a fost vărsat, Noul legământ ne-a fost dăruit. Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima, Îți mulțumim din toată inima. Aleluia! Aleluia minunatului și sfântului Tău Nume! Fie ca toți să primească, să accepte ceea ce Domnul Dumnezeu ne-a dăruit prin har. Lui Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Aleluia! Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 31 martie 2018, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Pet. 2:20b-25**: „Dar, dacă suferiți cu răbdare, când ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu. Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.

«El n-a făcut păcat, și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug.» Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător.

El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănila Lui ați fost vindecați. Căci erați ca niște oi rătăcite. Dar acum v-ați întors la Păstorul și Episcopul sufletelor voastre”.

Is. 53:5: „...prin rănila Lui suntem tămăduiți”.

Dragi frați și surori, cântările cântate de cor au atins miezul despre care este vorba de fiecare dată și în mod deosebit în aceste zile. Fie că este vorba de vinerea mare, de ziua învierii, în planul lui Dumnezeu lucrul cel mai important este că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.

Voi știți că noi am scris ultima scrisoare circulară ca o publicație jubiliară. Scumpi frați și surori, ne gândim cum Dumnezeu a condus și călăuzit totul. Dacă este în voia lui Dumnezeu, în iunie voi mai scrie o scrisoare circulară în care voi mai enumera câteva puncte, cum S-a ocupat Dumnezeu de tot și a făcut toate contactele și legăturile pe întregul pământ. Noi avem marele privilegiu de a purta și vesti ultimul mesaj, ultima chemare. După acest mesaj nu va mai veni nimic.

Astăzi doresc să citesc câteva versete biblice ca aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea Golgotei. Și dacă este exact ceea ce a scris dr. Larkin în cartea lui care tratează întreaga istorie a Bisericii, pe care fratele Branham a amintit-o de câteva ori, atunci Domnul nostru a fost răstignit în 2 aprilie, în ziua Pesah. Nouă ne este indiferent dacă a fost o anumită dată. Dar noi știm un lucru:

răscumpărarea a avut loc, și pe crucea Golgotei Domnul nostru a strigat: „*S-a isprăvit!*”. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Și cum a scris Pavel în 2 Cor. 5:20: „*vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!*”.

Mesajul celor două cântări pe care le-a cântat corul este ceea ce am citit toți împreună în 1 Pet. 2:24, verset pe care doresc să-l mai citesc o dată: „*El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați*”.

Poate că a trecut o oră de când un frate mi-a spus că el a citit ceva, și anume ce spun și gândesc iudeii despre Is. 53. Dați-vă seama, niciun capitol din tot Vechiul Testament nu este pus atât de mult sub semnul întrebării, lepădat, acoperit, nefolosit și necitit de către rabinii iudei așa cum este Isaia 53. Dați-vă seama de aceasta, acest lucru este făcut oficial. Mulți rabini, peste treizeci de rabini au fost întrebați ce spun ei de Isaia 53. Ei n-au spus nimic fiindcă ei nu-l citesc și nu-l cred.

Scumpei frați și surori, dacă ne gândim cum este respins cel mai important capitol care a prezis dinainte planul de mântuire al Dumnezeului nostru, care apoi a fost luminat de apostoli și arătat în împlinirea lui, tratat și de Petru aici în 1 Pet. 2:24, atunci noi recunoaștem ceea ce a scris Pavel în Rom. 11, că doar aleșii L-au primit. Toți aceia care nu L-au crezut au fost împietriți. Exact așa se întâmplă și astăzi: cine nu crede și nu primește este împietrit și nu mai poate primi. Aceasta este o decizie care este luată. Nimeni nu-L poate batjocori pe Dumnezeu. Ori credem, acceptăm și primim. Ori nu credem, nu acceptăm și nu primim. Apoi Pavel scrie că această mahramă rămâne neridicată de peste ei. Aceasta doare atât de puternic, te doare pe tine și pe mine, pentru că noi îi binecuvântăm pe iudei, binecuvântăm Israelul, îl binecuvântăm pe Netanyahu, îi binecuvântăm pe toți. Și știm că Dumnezeu are un plan de mântuire. Și El Își aduce la desăvârșire/încheiere planul Său de mântuire cu Biserica nou testamentară, iar apoi Se va descoperi poporului Său Israel. Și despre aceasta am aflat de la știri și am citit: că toate cele treisprezece biserici care se află în statul Israel s-au împotrivit lui Trump și ambasadorului său, pentru că aceste biserici sunt împotriva iudeilor. Pe noi ne doare

aceasta fiindcă noi suntem pentru poporul Israel. Știm că Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui cu toți din toate popoarele, din toate limbile și națiunile, iar apoi și cu Israelul.

Nu putem intra acum în toate amănunțele, dar știm un lucru: este absolut necesar să crezi din inimă ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi. Așa a spus-o fratele Branham, necredința este păcatul originar din Grădina Eden, adică a pune sub semnul întrebării ceea ce a spus Dumnezeu și a da mai departe răstălmăcirea proprie. Credința este un cadou din partea lui Dumnezeu. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, iar acest lucru i-a fost socotit ca neprihănire.

Citim încă o dată aceste cuvinte puternice: „*El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate și eliberați de ele, să trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui ați fost vindecați*”. Prin Sângele Lui am fost răscumpărați, prin rănile Lui am fost vindecați. Pe lângă aceasta permiteți-mi să citesc din Rom. 4. În aceste capitole din Romani, Pavel a prezentat lucrarea de răscumpărare isprăvită într-un mod puternic.

Citim din Rom. 3:24: „*Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui...*”.

Pe credință se odihnește totul. Cine nu-L crede pe Dumnezeu Îl face mincinos, așa este scris în 1 Ioan 5:10. Noi putem să-L credem pe Dumnezeu din toată inima. Dar acum vine locul din Rom. 4.

Citim din Rom. 4:7-8: „*«Ferice», zice el, «de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite! Ferice de omul căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul!»*”.

Aici nu este vorba doar de fericire. Ci este în legătură cu o bucurie interioară, o mulțumire interioară că noi am primit iertarea, împăcarea și harul, este o trăire mântuitoare a noastră personală. Fratele nostru Emanuel a mai vorbit și de aceia care au alergat sau mai aleargă în diferite direcții și apoi susțin că se află în mesaj. Ei au răspândit îndeosebi învățătura că „de la deschiderea pecetilor scaunul harului s-a transformat în scaun de judecată și că Sângele nu mai este pe scaunul harului”. Dar dacă te duci la Apoc. 7:14 poți citi că și aceia

care vor rămâne în urmă și vor trece prin necazul cel mare își spală hainele în Sângele Mielului. Nu doresc să folosesc un cuvânt răutăcios, dar cât de neînțelept este să crezi că „Sângele Mielului nu mai este pe scaunul harului”. Iar apoi ei fac afirmația: „Noi îl credem pe proroc, noi credem mesajul”. Nu și încă o dată nu!

Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham pentru ca noi să fim aduși înapoi la Dumnezeu și la Cuvântul Său. Noi Îi suntem mulțumitori că putem crede cum zice Scriptura. Gloata răscumpărată prin Sângele Îl va vedea pe Domnul. Cum am spus înainte, după răpire, fecioarele neînțelepte care vor trece prin necazul cel mare și rămân credincioase își spală hainele în Sângele Mielului. Scumpi frați și surori, să-I mulțumim Domnului Dumnezeului nostru pentru descoperirea Cuvântului Său și a vocii Sale. Cu adevărat ne putem odihni în acest Cuvânt, prin har. Ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu este o experiență, o trăire personală mântuitoare. Nu doar să predicăm pocăința, ci să trăim pocăința, nu doar să vestim că există trăiri mântuitoare, ci ele să devină trăiri mântuitoare ale noastre. Ca să se împlinească: *„când va veni Duhul lui Dumnezeu, va dovedi/convince lumea vinovată în ce privește păcatul”* (Ioan 16:8).

Dacă noi nu suntem dovediți/convinși de păcatul nostru, atunci nu putem cere iertarea păcatelor. Doar atunci când Duhul lui Dumnezeu vine și ne copleșește și ne convinge că suntem născuți în păcat și pierduți, devenim conștienți că avem nevoie disperată de mântuirea sufletului și răscumpărarea deplină prin Sângele Mielului care ne este absolut necesară. Cum am spus deseori în legătură cu aceasta, nimeni nu poate trăi veșnic doar dacă a primit viața veșnică. De aceea este scris: *„tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul și puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu”* (Ioan 1:12). Numele Lui este mai presus de orice nume.

Și aici trebuie să-i dăm dreptate Scripturii. În limba ebraică este Numele IAȘUA. *„Îi vei pune Numele IAȘUA”*. Eu am văzut odată Numele Domnului nostru redat în 16 feluri, în diferite limbi. Aceasta doare. O spun deschis, aceasta doare. Traducătorii ar fi trebuit să lase astfel de puncte importante așa cum au fost ele în original. IaHVeH/IHVH – Numele de legământ al Domnului Dumnezeului nostru este scris de 4024 de ori în Vechiul Testament. Iar apoi în Noul

Testament: „*Îi vei pune Numele IAHȘUA*»” care înseamnă „IaHVeH-Mântuitorul”. Dacă iudeii ar fi recunoscut aceasta, că IaHVeH, ca Mântuitor, ca IAHȘUA, a venit la ei, atunci pentru ei Isaia 53 ar fi însemnat totul. Atunci ar fi crezut Is. 7:14, Is. 9:6 și tot ceea ce este scris în Isaia și I-ar fi mulțumit din toată inima Domnului Dumnezeuului lor. Pentru că același DOMN/IaHVeH al Vechiului Testament este același DOMN/IAHȘUA al Noului Testament; în Vechiul Testament în trupul duhovnicesc, în Noul Testament în trupul de carne, același ieri, azi și în veci.

Astăzi serbăm Cina Domnului. Noi nu doar o serbăm, ci vom lua Cina, ca o aducere aminte, așa cum a spus Domnul nostru. Nouă ne-a fost poruncit să serbăm Cina ca aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat pentru noi. Scumpi frați și surori, am notate două, trei locuri din Vechiul Testament. Mai întâi citim din Gen. 14, unde este scris că Domnul l-a vizitat pe Avraam, după ce i-a biruit pe împărați a serbat cina împreună cu Domnul. După ce biruința fusese descoperită, Domnul, ca Melhisedec, ca împărat al Salemului, a serbat Cina împreună cu Avraam.

În Noul Testament, în Evrei 7:1 ne este spus cine a fost Melhisedec, împăratul Salemului. În Vechiul Testament El n-a avut tată, nici mamă. În Noul Testament, El este Domnul și Răscumpărătorul nostru. Noi putem serba Cina ca o Cină a biruinței. Domnul a plătit prețul pe crucea Golgotei. El a înviat, a biruit moartea, iadul și pe Satan. Și cum este scris în Vechiul Testament, El așteaptă până când toți dușmanii vor fi puși sub talpa picioarelor Sale.

În acest context mai trebuie amintit tuturor acelor care ridică pretenția că ei cred mesajul. Nu știu dacă să citesc toate versetele biblice. Dar mergeți înapoi la Exod 3. Pe scurt vreau să amintesc doar câteva puncte care, mie personal, mi-au devenit mari. Moise a avut o însărcinare divină. Ce a fost spus mai întâi? „*Lasă pe poporul Meu să plece*” (Ex. 4) – acesta a fost mesajul. Dar ce a urmat acestui mesaj? Ce a urmat? Realitatea divină că mielul a fost jertfit (Ex. 12). Și ce a urmat? „*Lasă pe poporul Meu să plece*”, „*Lasă pe întâiul Meu născut să plece*”, „*Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească*”. Dar înainte ca poporul să-I poată sluji Domnului, n-a fost suficient doar să aduci mesajul: „*Lasă pe poporul Meu să plece*”, ci trebuia să se facă

așa cum este scris în Ex. 12, unde avem dovada de ce este dat mesajul și ce este în legătură cu acesta, ce s-a întâmplat și ce efect a avut.

Citim din Ex. 12:6: „*Să-l păstrați până în ziua a patrusprezecea a lunii acesteia; și toată adunarea lui Israel să-l înjunghie seara (între cele două seri)*”. Aici este vorba de mielul pascal.

Mai întâi toți mieii pascali fuseseră înjunghiați în toate familiile. Toți au auzit mesajul: „Voi poporul Meu, ieșiți afară”. Dar apoi punctul culminant a fost că mielul a fost înjunghiat și sângele a fost aplicat ca semn/dovadă pe amândoi stâlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îi vor mânca. Și Domnul a putut spune: „*Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie*”.

Dar acum închipuiți-vă. Peste cincizeci la sută dintre aceia care ridică pretenția că ei cred mesajul sunt de convingerea că Sângele nu mai este pe scaunul harului. Aici avem legătura între mesaj și ce este în legătură cu acesta, adică Mielul. Mielul a fost înjunghiat, jertfit. Ce a spus Ioan Botezătorul? „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!*” (Ioan 1:29). Ce vor frații falși cu învățătura lor? Ce scop au ei când spun că „timpul harului s-a încheiat și că scaunul harului a devenit scaun de judecată”? Nu! Mesajul ne conduce într-acolo ca noi să vedem Mielul înjunghiat, că Sângele Său a fost vărsat pentru noi, și prin aceasta răscumpărarea care a fost anunțată mai dinainte prin întregul mesaj a avut loc, adică prin sângele mieilor care a fost vărsat. Credeți voi cu toții aceasta?

Exact așa se întâmplă și astăzi. Noi credem din inimă că Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham pentru ca noi să fim aduși înapoi la Cuvânt, înapoi la făgăduințele Lui. Noi Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru din toată inima. Pentru mine toate răstălmăcirile, toate învățăturile false sunt o spurcăciune, nu le pot suporta, nu pot auzi tot ce se crede și se practică sub titlul „mesaj”.

Scumpi frați și surori, cu atât mai mult, noi să-I aducem mulțumirea Dumnezeului nostru că am primit trecere înaintea lui Dumnezeu și că mesajul nu trece pe lângă Sânge. Ci toți aceia care cred mesajul lui Dumnezeu, acum își spală hainele lor în Sângele Mielului, vor trăi răscumpărarea lor în mod personal și apoi vor striga

cum a strigat Pavel: „*«Ferice», zice el, «de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!»*”.

Mai înainte, în birou, fratele Hermann mi-a spus că Is. 53 este capitoul cel mai evitat de rabini. Știți voi ce înseamnă aceasta pentru mine? Este ca un țepuș care îmi trece prin inimă. Apoi mai sunt și toți aceia care nu înțeleg mesajul și rățăcesc poporul lui Dumnezeu. Aceasta o vezi când ești pe drum în călătorii, vezi câte grupări și tabere s-au născut.

Apoi, spunem cu toată smerenia, harul lui Dumnezeu ne-a fost dăruit ca să rămânem în Cuvânt, în har, în dragoste, în Adevăr. Și să recunoaștem că în timpul nostru a răsunat mesajul: „Lasă pe poporul Meu să plece! Lasă pe întâii Mei născuți să plece!” Apoi porunca să fie jertfit mielul pascal. Apoi sângele care i-a ocrotit pe aceia care au crezut mesajul și au ieșit afară. Pentru mine a fost atât de puternic și așa va rămâne, că Domnul ne-a dăruit har peste har.

Acum, înaintea Cinei Domnului, citim locurile cunoscute din Noul Testament, pentru ca voi să știți că s-a întâmplat atunci când Pesah-Paștile a avut loc, când în timpul cinei pascale Domnul nostru a luat pâinea, a mulțumit și apoi ei au mâncat. Locul cel mai cunoscut este în Matei unde ne este mărturisit ceea ce s-a întâmplat atunci și ceea ce se întâmplă și astăzi cu noi. Noi toți putem citi acest Cuvânt din Matei pe care toți îl cunoașteți.

Citim din Mat. 26:26-28: „*Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.» Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: «Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor»*”.

Dragi frați și surori, s-o spunem clar și deslușit. Iertarea nu este în Cină. Iertarea a avut loc prin Sângele Mielului. Domnul și Răscumpărătorul nostru a intrat cu însuși Sângele Său în Locul preasfânt ceresc unde era chivotul și a pus Sângele pe chivot. Pentru ca prin Sânge să fie anulate: întregul blestemul care trebuia să cadă asupra noastră, judecata, osânda și moartea căreia ne-am dat. Pedeapsa a căzut

asupra Lui pentru ca noi să avem pace și prin rănilor Lui suntem vindecați.

Cina ne este sfântă și scumpă și ne aduce aminte de ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea Golgotei. Și pentru ca toți să știe că s-a întâmplat în timpul Paștilor-Pesah, citim din Lc. 22 de la vers. 15: „*El le-a zis: «Am dorit mult să mănânc paștile acestea cu voi înainte de patima Mea; căci vă spun că de acum încolo nu le voi mai mânca, până la împlinirea lor în Împărăția lui Dumnezeu.» Și a luat un pahar...*”. Atunci la Cina pascală a luat un pahar. Vedeți voi trecerea de la Vechiul la Noul Testament și noul legământ? De aceea Pavel a putut spune: „*Hristos, Mielul nostru, Paștile nostru, a fost jertfit*”.

Continuăm cu Lc. 22:17-18: „*Și a luat un pahar, a mulțumit lui Dumnezeu și a zis: «Luați paharul acesta și împărțiți-l între voi; pentru că vă spun că nu voi mai bea de acum încolo din rodul viței, până când va veni Împărăția lui Dumnezeu.»*”.

Dragi frați și surori, să facem un cuprins despre ce este vorba acum. Ultimul mesaj al chemării afară și al pregătirii nu poate trece pe lângă Sânge. Mesajul și Sângele aparțin împreună. Noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru, Domnului și Răscumpărătorului nostru. Atunci, de Paști, Domnul nostru a luat pâinea, a mulțumit și a împărțit Cina. A binecuvântat paharul și a spus: „*Luați paharul acesta, și împărțiți-l între voi și beți toți*”. Astăzi noi suntem aici ca o gloată răscumpărată prin Sânge, ca niște oameni care au primit trecere înaintea lui Dumnezeu, care sunt sinceri, cinstiți și au mărturisit: „*Doamne, sunt un păcătos pierdut. Doamne, Te chem: Te rog salvează-mă! Te rog iartă-mă, dăruiește-mi har!*”.

Permiteți-mi s-o exprim clar. La Cină să ia parte doar aceia care au primit Sângele Mielului, care au acceptat și au primit iertarea, răscumpărarea și harul. Așa cum a fost spus deja în timpul lui Moise: „*Lasă pe poporul Meu să plece! Lasă pe fiul Meu întâi născut să plece!*”, tot la fel este și acum. Poporul Meu, Biserica Mea, gloata Mea răscumpărată prin Sânge, cei răscumpărați care au primit ceea ce s-a întâmplat pentru ei pe crucea Golgotei. În Numele Domnului nostru Isus Hristos, vă rog pe toți și pe cei de curând adăugați, cercetați-vă înaintea Feței lui Dumnezeu, așa cum Pavel a scris în 1 Cor. 11:28:

„Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și așa (după aceea) să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta”.

Am mai putea citi un verset din 1 Cor. 10. Scumpi frați și surori, eu presupun că voi ați înțeles despre ce este vorba și ce mă interesează pe mine astăzi. Nu doar să spui „mesaj” și „mesager” și să treci pe lângă ceea ce s-a întâmplat pe Golgota. Nu! Mesajul ne duce atât de departe ca să vedem. Când a avut loc cina pascală, Domnul și Răscumpărătorul nostru a mulțumit și a frânt pâinea, El a introdus Cina, a înlocuit Vechiul Testament și a pus ca valabil ceea ce s-a întâmplat în Noul Testament, noul Legământ. Împreună cu Pavel putem striga: *„Ferice», zice el, «de aceia ale căror fărâdelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!»”.*

Astăzi vom mulțumi împreună, pentru ca toți aceia care sunt aici și cei ce ne urmăresc pe întregul pământ, nu doar să vorbească despre mesaj. Răscumpărarea a avut loc prin Sângele Mielului lui Dumnezeu jertfit. Lucrul principal este și rămâne că: toți aceia care au auzit mesajul lui Moise au ieșit afară, au serbat Paștile, au jertfit mielul și au aplicat sângele. Domnul nostru a spus: *„Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie”* (Ex. 12:13).

Și în această seară Domnul dorește să te vadă pe tine și pe mine sub Sânge, ca niște oameni răscumparați, eliberați, dezlegați de toate legăturile, de tot ceea ce te robește, de fumat, de beție și toate robiile. Pur și simplu să-ți dăruiască eliberarea. Pe acela pe care Fiul îl eliberează acela cu adevărat este liber. Ziua de astăzi să slujească ca toți să facă începutul lor corect cu Domnul și Răscumpărătorul nostru. Și așa cum pământește nașterea este începutul în viața firească tot așa nașterea din nou este începutul în viața noastră spirituală. Permiteți-mi să mai spun o dată aceasta în seara aceasta. Așa cum este pământește, mai întâi are loc o zămislire și ceea ce a fost zămislit vine la existență prin naștere și este o făptură – în momentul când ceea ce a fost zămislit este născut devine o făptură, tot așa este și spiritual. Cine este zămislit din Dumnezeu și a fost născut din nou, acela este o făptură nouă în Isus Hristos, Domnul nostru. Fie ca astăzi să se întâmple prin puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului lui Dumnezeu. Fie ca astăzi să se întâmple cu toți, tineri și bătrâni, mici și mari.

Citim încă un Cuvânt din 1 Cor. 10:16-17: „*Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine*”. Amin.

Acum ne vom ridica, ne vom ruga toți împreună și între timp frații vor pregăti Cina și vom cânta împreună. Închidem ochii, stăm liniștiți, ne deschidem inimile.

Dragi frați și surori, cu toate că sunt slab în trup și am greutate în a mă concentra, dorința inimii mele este ca astăzi toți să primească har de la Dumnezeu, toți să vină la Domnul, toți să spună: „Te rog iartă-mă! Te rog dăruiește-mi har”. Vă rog spuneți: „Doamne, am păcătuit. Sunt despărțit de Tine. Te rog dăruiește-mi iertarea, împăcarea cu Tine și viața veșnică!”. Astăzi Domnul ne-a vorbit prin Cuvântul Său și ne-a arătat din nou în fața ochilor cât de important este să crezi și să primești că Is. 53 s-a întâmplat pentru noi. Atât de sigur cum noi credem că Mielul lui Dumnezeu Și-a vărsat Sângele Noului Legământ tot atât de sigur vina noastră este iertată, păcatele noastre sunt șterse, iar noi putem fi mulțumitori pentru lucrarea de răscumpărare isprăvită și astăzi să luăm Cina. Fie ca toți să-I mulțumească Domnului pentru răscumpărare, pentru har și pentru tot ceea ce ne-a fost dăruit. Fie ca toți să se cerceteze personal, fie ca toți care au primit oferta harului lui Dumnezeu să ia parte la Cină, să mănânce din pâine și să bea din pahar. Cine dorește să fie amintit în rugăciune înaintea tronului harului lui Dumnezeu?

Iubite Domn, Tu ești Răscumpărătorul nostru. În Tine noi am primit răscumpărarea, prin Sângele Tău. Fie ca toți care și-au ridicat mâinile, acum, prin credință, să accepte și să primească ceea ce Tu ne-ai dăruit. Primiți iertarea! Atât de sigur cum este scris în Lc. 24:47 că, în Numele lui Isus Hristos, noi trebuie să vestim tuturor popoarelor iertarea păcatelor, așa în seara aceasta noi o facem în acest loc. Noi vestim tuturor celor ce cred, că păcatele lor sunt iertate atât de sigur cum Sângele Mielului lui Dumnezeu a fost vărsat pe crucea Golgotei. Ați acceptat? Atunci spuneți un „Amin”. Amin. Amin. Aleluia! Amin.

(Are loc partea practică a Cinei).

Rugați-vă și mulțumiți-I Domnului. Căutați legătura cu Domnul în rugăciune. Să-I mulțumim cu curaj, cu bucurie, nu în tristețe. Noi venim la Domnul triști, dar după ce am primit iertarea suntem bucueroși în Domnul. De aceea Pavel a scris: „*«Ferice, ferice de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!»*”. Primiți oferta, primiți cadoul lui Dumnezeu: iertarea, împăcarea și mântuirea! Primiți-l din toată inima și luați Cina Domnului ca o confirmare că voi ați primit ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea Golgotei. Tot poporul să spună „Amin”, tot poporul să spună „Aleluia!”. Amin.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumim împreună încă o dată pentru răscumpărarea deplină pe care Tu ai isprăvit-o. Îți mulțumim că noi, ca proprietate a Ta, ca popor al Tău, vom fi cu Tine în veșnicie. Îți mulțumim că Te-ai dus să ne pregătești un loc și Te vei întoarce pentru a ne lua Acasă. Îți mulțumim din inimă și pentru această seară, pentru scumpul și sfântul Tău Cuvânt și pentru toți frații și surorile care au acceptat și primit ceea ce Tu ne-ai dăruit. Împreună laudăm puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului Tău. Te rugăm fii Tu cu noi în Numele Sfânt al lui Isus. Amin.